

Lanzarote in cijfers

2.500.000
bezoekers komen er elk jaar
naar het eiland (vooral
Britten en Duitsers), onder wie
378.000 cruisepassagiers.

6

jaar lang verwoestten vanaf 1730 vulkaanuitbarstingen het landschap in de regio Timanfaya en begroeven een derde van het eiland onder puin en lava.

8

Canarische Eilanden zijn er. Lanzarote is het noordelijkste. La Graciosa wordt inmiddels beschouwd als het achtste eiland.

16

tot 24°C - hiertussen beweegt zich de aangename gemiddelde temperatuur op het eiland. Maar ook hier doet de klimaatverandering zich gelden met overstromingen en noodweer.

22

% is het werkloosheidscijfer op Lanzarote. Dat is hoog, maar het is ook al tegen de 30% geweest.

42

% van het eiland is beschermd natuurgebied.

62

km is de 'zwarte parel' lang en 21 km breed. Lanzarote ligt 115 km ten westen van de Afrikaanse kust.

87,5

% van de eilanders werkt in het toerisme, slechts 0,02% in de agrarische sector.

200

diersoorten bevolken het alleen schijnbaar levenloze maanlandschap Timanfaya. De helft daarvan zijn ongewervelde dieren, 24% van de dieren wordt beschermd.

247,49

km kust heeft Lanzarote.

671

m hoog is de Peñas del Chache, de hoogste berg van het eiland, die deel uitmaakt van de bergketen Risco de Famara in het noorden. In het gebergte Los Ajaches in het zuiden meet de hoogste top 608 m.

845,9

km² bedraagt de oppervlakte van het eiland (met inbegrip van La Graciosa en de onbewoonde eilanden).

2785

bars, *cafeterías* en restaurants wachten hier op klandizie.

155.812

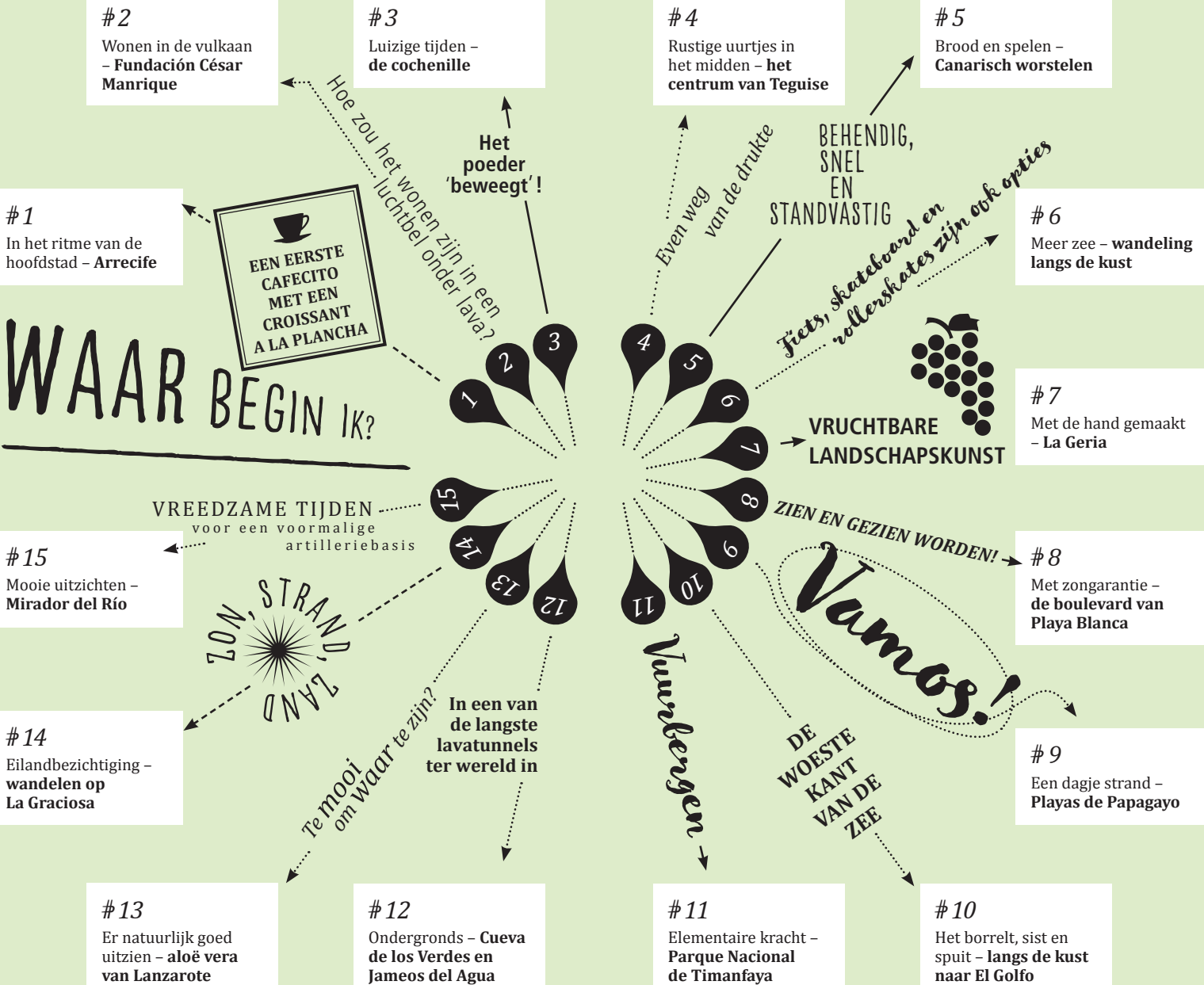
bewoners telt Lanzarote volgens de volkstelling van 2020.

2.791.000

flessen Lanzarote-wijn worden jaarlijks geproduceerd.

Het kompas van Lanzarote

15 manieren om je onder te dompelen in het eiland

en goed onderhouden paleizen volledig tot haar recht komt. Op zondag laat het stadje zijn andere gezicht zien: de kraampjes rijgen zich aaneen en in de straatjes kun je je alleen schuifelend voortbewegen – de weekmarkt is een luidruchtige, turbulente en vrolijke bedoening.

BEZIENSWAARDIGHEDEN

Voormalige hoofdstad

Teguisse, door de Lanzaroteños simpelweg La Villa genoemd, is nog altijd een welvarende stad, ook al raakte het in 1852 zijn status als hoofdstad kwijt toen het economische centrum naar Arrecife werd verplaatst. De locatie van Teguisse in het midden van het eiland had als voordeel dat de regelmatig binnenvallende piraten de stad niet konden verrassen, temeer daar men in het nabijgelegen **Castillo de Santa Bárbara** (► blz. 44) wachtposten stationeerde. Niettemin bleef ook Teguisse niet van aanvallen verschoond. De **Callejón de la Sangre** 1 (Bloedsteeg) herinnert aan de twee zwaarste piratenaanvallen

De kleuren van Lanzarote

in de 16e eeuw, waarbij honderden mensen de dood vonden.

Kerkschatten

Wie vanuit het zuiden Teguisse binnenrijdt, stuit bijna onvermijdelijk op het **Convento de San Francisco** 2. Zoals veel andere gebouwen in Teguisse werd ook dit klooster verscheidene keren door piraten verwoest. Van het in 1590

gestichte franciscanenklooster, dat later in eigendom van de stad kwam, is nu alleen nog de kerk over. In de ruime hal van het godshuis stelt het **Museo Diocesano de Arte Sacro** religieuze kunst tentoon (ma.-vr. 9.30-16.30, zo. 10-14 uur, vanaf €3). Omdat sacrale kunst zich niet in een grote belangstelling mag verheugen, loop je hier meestal in je eentje rond en kun je op je gemakje de schilderijen, beelden en religieuze voorwerpen uit de meest uiteenlopende stijlrichtingen op je laten inwerken.

Kunst in een klooster

Als je voor de bank de straat naar links volgt, kom je bij het **Convento de Santo Domingo** 3 (onregelmatige openingstijden, meestal zo.-vr. 10-14 uur, toegang gratis, informatie bij de ingang of in het toeristenbureau), dat aan het begin van de 18e eeuw werd gebouwd en nu onderdak biedt aan het stadhuis. De dominicanen kregen samen met de franciscanen als eerste kloosterorden toestemming om missiewerk op de Canarische Eilanden te verrichten. Bij restauratiewerkzaamheden in 1988 zijn jammer genoeg de oorspronkelijke tegels, de trap, verscheidene retabels en enkele fresco's verwijderd. Wat resteert is een ruime kerkhal, waar jonge kunstenaars zo nu en dan de kans krijgen hun hedendaagse werken te exposeren. Ook vinden hier af en toe klassieke concerten plaats.

Het andere gezicht van Teguisse

Op de **weekmarkt** van Teguisse staan de kraampjes van de kooplieden dicht op elkaar – helemaal sinds de ruimte voor de kraampjes op het plein La Mareta werd beperkt. Hier is vrijwel alles te koop wat je kunt bedenken: leren tassen en Christusbeelden, sieraden, kanten kleden, manden en speelgoed, cd's, schilderijen en meergranenbrood. Je doet er goed aan de artikelen zorgvuldig te bekijken voor je ze koopt, want ze zijn niet altijd de 'speciale prijs' waard. Er liggen veel imitaties van merkproducten die als 'goedkope originelen' te koop worden aangeboden.

TEGUISE

Bezienswaardig

- 1 Callejón de la Sangre
- 2 Convento de San Francisco/Museo Diocesano de Arte Sacro
- 3 Convento de Santo Domingo
- 4 Plaza San Miguel (met parochiekerk)

- 5 La Cilla
- 6 Casa Museo del Timple/Palacio Spínola

Eten en drinken

- 1 Acatife
- 2 Snack-Cafe San Miguel
- 3 Ikarus

- 4 La Palmera

Winkelen

- 1 Plaza Clavijo y Fajardo
- 2 Artesanía Teguisse

ETEN, SHOPPEN, SLAPEN

Eten en drinken

Hablamos español!

Snack-Cafe San Miguel 2
De gerechten zijn typisch Canarisch en het personeel spreekt alleen Spaans. Met handen en voeten kom je overigens

een heel eind: je wijst gewoon in de vitrine aan wat je wilt hebben en hoe groot de portie moet zijn.

Calle La Sangre, dag. 8-17 uur | €

Lamsvlees en woestijntruffels

Ikarus 3
Gerechten als woestijntruffels (*papas crías*), lamsbout met rozemarijn aardappels en heerlijke desserts, zoals de flan.

10

Het borrelt, sist en spuit – langs de kust naar El Golfo

De route voert door de geordende schoonheid van de zoutpannen, langs de woeste branding bij Los Hervideros en naar de vulkaanrater, die niet alleen indruk maakt met zijn grootte, maar ook met het pikzwarte zand en een groene lagune. Zeelucht maakt hongerig, maar gelukkig weten ze daar in El Golfo wel raad mee!

Door hun ligging midden in de Atlantische Oceaan waren de Canarische Eilanden min of meer voorbestemd om als laatste aanlegplaats te dienen voor de Europese ontdekkingsreizigers en veroveraars die zich opmaakten voor de grote oversteek. Schepen en bemanning 'tankten' nog een laatste keer bij. Voldoende water en proviand aan boord kon het verschil betekenen tussen leven en dood. Om vlees en vis voor langere tijd te kunnen bewaren, werden ze in zout ingelegd.

Een industrieel monument

Vanaf de 16e eeuw tot eind 19e eeuw werd het zout dat in de **Salinas de Janubio** 1 werd gewonnen via het bijbehorende haventje naar alle Canarische Eilanden verscheept. Waar in Noord-Europa de zoutwinning in mijnen plaatsvond, deden de Canariërs dit door zeewater te laten verdampen. In de eerste helft van de 20e eeuw zou hier elk jaar nog 10.000 ton zout zijn gewonnen, dat vooral werd gebruikt in de visverwerkende industrie van Lanzarote. Door enerzijds de introductie van moderne koelsystemen en anderzijds de neergang van de visserij werd de zoutwinning onrendabel.

Nog altijd wordt er hier – zij het in heel beperkte mate – zout gewonnen, dat ook als souvenir te koop is bij de **Bodega de Janubio** (tel. 928 17 30 70, salinasdejanubio.com, dag. 7-14.30 uur, met het aanbevelenswaardige restaurant Mirador de Salinas, vr.-wo. 12-21 uur).

Waar de zee woest mag zijn

'De kolkenden', zo zou je de naam van de rotsformatie **Los Hervideros** 2 misschien wel het best kunnen vertalen. Wie ziet hoe de branding zich door de bizar gevormde openingen en holten in de hier tot stilstand gekomen lavastroom perst, zal toegeven dat die naam goed gekozen is.

Kleurenspeel van de natuur

Aan de rand van El Golfo loopt een weg naar de resten van de gelijknamige **vulkaanrater El Golfo** 3. Deze reusachtige krater is in de ijstijd ontstaan en was het resultaat van een onderzeese vulkaanuitbarsting en de combinatie van gloeiend hete lava en koud zeewater. De 60 m diepe krater werd voortdurend ompoeld door de Atlantische Oceaan, waardoor de wand aan de kant van de zee in de loop der eeuwen is weggeslepen. In het midden van de krater ligt een klein meertje, **Charco de los Clicos**, dat de groene kleur te danken heeft aan overdadige algengroei. Na jaren van verzanding werd het meertje uitgebaggerd, zodat de prachtige contrasten van de 'groene lagune' weer te bewonderen zijn.

De branding heeft de lavakust bij Los Hervideros in de loop der eeuwen een spectaculair aanzien gegeven. Het mooist is de kust bij zonsondergang, maar dat weet inmiddels iedereen ...

S
STRANDEN

De route voert langs twee stranden. Op het **Playa de Janubio** 1 staat vrijwel altijd een stormachtige wind, die maar weinig strandgangers trotseren. Het zwarte **strand bij El Golfo** 2 met de indrukwekkende groene lagune **Charco de los Clicos** ligt ongeveer 3,5 km in noordelijke richting. Daarvandaan leidt een pad langs de kust naar een uitzichtpunt. Strand en lagune kun je alleen vanaf die plek bezichtigen.

ETEN EN DRINKEN

Een hapje eten in het dorp Las Casas de El Golfo vormt een mooie afsluiting van dit uitstapje.

Mar Azul 1: Av. Marítima 42, aan de rand van het dorp, tel. 928 17 31 32, do.-di. 10/11-21/22.30 uur | €. Als het niet al te druk is, kun je zelf in de keuken een keuze maken uit het aanbod aan vis en zeevruchten. In het hoogseizoen kan het even duren voordat je bestelling klaar is.

Restaurante de Mar 2: Casa Rafa, Av. Marítima 10, tel. 625 10 43 30, di.-za. 11-22, zo. 11-18 uur | €. Hier wordt waarde gehecht aan goede producten uit de regio en dagverse vis.

Uitneembare kaart: B 8/9